

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СЛУЖБЕНОЈ УПОТРЕБИ ЈЕЗИКА И ПИСАМА

Члан 1.

У Закону о службеној употреби језика и писама („Службени гласник РС”, бр. 45/91, 53/93 - др. закон, 67/93 - др. закон, 48/94 - др. закон, 101/05 - др. закон и 30/10), у члану 11. у ставу 2. после речи: „становништва” додају се запета и речи: „најкасније у року од 90 дана од дана утврђивања законом прописаних услова”.

После става 4. додају се нови ст. 5. и 6. који гласе:

„У насељеним местима у јединицама локалне самоуправе, чија је територија одређена у складу са законом којим се уређује територијална организација Републике Србије, у којима проценат припадника одређене националне мањине у укупном броју становника на територији насељеног места достиже 15% према резултатима последњег пописа становништва имена органа који врше јавна овлашћења, називи јединица локалне самоуправе, насељених места, тргова и улица и други топоними испisuју се и на језику дотичне националне мањине, према њеној традицији и правопису, и у случају да језик те националне мањине није у службеној употреби на територији јединице локалне самоуправе, у складу са ставом 2. овог члана.

Скупштина јединице локалне самоуправе утврдиће статутом насељена места из става 5. овог члана, имајући у виду традиционалну насељеност припадника националне мањине и претходно прибављено мишљење националног савета националне мањине.”.

Досадашњи ст. од 5. до 8. постају ст. од 7. до 10.

У досадашњем ставу 6. који постаје став 8. речи: „посебним законом” замењују се речима: „законом којим се уређује заштита права и слобода националних мањина”.

После става 10. додају се ст. 11. и 12. који гласе:

„Народни посланик припадник националне мањине има право да на седници Народне скупштине говори и да писане документе у раду Народне скупштине, предвиђене Пословником, подноси на свом језику.

Када се народни посланик у раду Народне скупштине служи својим језиком у смислу става 11. овог члана, стално или у одређеном случају, генерални секретар Народне скупштине је дужан да обезбеди истовремено превођење његовог усменог излагања или документа који је поднео, на српски језик.”.

Члан 2.

Чл. 23. и 26. бришу се.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.